

synspunktet har været, at der er alt for meget pisk og for lidt gulerod i lovforslaget.

Nogle af disse indvendinger er der heldigvis taget højde for i det lovforslag, der er til behandling i dag, men vi ser stadig væk, at der er nogle problemer. For det første er patenter ikke meget værd, hvis der ikke er et effektivt kommercialiseringsapparat bag, som både kan stå for udlicensering, forsvar af patenter og eventuelt oprettelse af private virksomheder.

Allerede i dag er der store problemer med at finde nye patent- og licensjurister. Der er kun ganske få af slagsen i Danmark, så der er for lidt ekspertise og organisation til at understøtte lovforslaget. Jeg er enig i bemærkningen til lovforslaget om, at der ikke skal opbygges patentkontor på hvert eneste universitet. I stedet vil det være oplagt at bruge de nye innovationsmiljøer og de eksisterende patentbureauer til opgaven. Men det kræver nogen tid, før innovationsmiljøerne vil have opbygget denne ekspertise, og derfor bør de bestemmelser, der berører publiceringsfriheden, først træde i kraft efter nogen tid, så ekspertisen er blevet bygget op.

Jeg vil i den forbindelse også spørge ministeren, om de 58 mio. kr., der er sat af til gennemførelse af denne her lov, er det eneste, der skal sættes af til at gennemføre patenter, eller om det ikke skal forstås sådan, at der er midler i innovationsmiljøerne, som også skal bruges til den videre udvikling af patenter. For ellers får vi ikke mange patenter ud af denne her lov.

Hele den her diskussion hænger jo også sammen med et andet centralt punkt i lovforslaget. SF er enig i hovedsigtet om, at universitetet kan overtage retten til en opfindelse, der er udviklet på institutionen. Derfor støtter vi også indberetningspligten, men det forudsætter, at der er en meget professionel vurdering, der ikke mindst skal gennemføres hurtigt for ikke at forhindre offentliggørelse af den nye viden.

I det oprindelige lovforslag var der en helt uacceptabel bestemmelse om, at en ambitiøs forsker skulle vente i 4 måneder, i værste fald 12 måneder, før en institution behøvede at beslutte, om den ønskede at overtage eventuel kommerciel udnyttelse. I den periode må den nye viden nemlig ikke offentliggøres. Det mener vi er uforeneligt med den frontforskning, som man ønsker at støtte og drive i Danmark. I USA og England har man i mange år arbejdet på at opbygge professionelle patentkontorer på

universiteterne, og dér er man nede på en svarfrist på en lille uges tid.

Af en række høringssvar fremgår det også, at man ønsker en kortere sagsbehandling, og SF vil i den forbindelse stille ændringsforslag, som jeg kan høre at der er forståelse for hos Venstre og De Konservative, om en kortere svarfrist, og vores bud kunne være 2 måneder, og hvis universiteterne ikke har svaret inden for denne periode, overgår alle rettigheder til forskeren.

Endelig peger en række høringssvar også på, at det kan modvirke kommerciel udnyttelse af patenter, at forskerne skal betale en godtgørelse til universiteterne, hvis de selv ønsker at udnytte retten til opfindelser.

Jeg vil gerne spørge til ministerens holdning til nogle ændringsforslag, som er foreslået i høringsmaterialet, om, at hvis forskeren, der har frembragt resultatet, selv ønsker at udnytte sin forskning erhvervsmæssigt, så skal institutionen acceptere dette, medmindre der foreligger forudgående aftaler.

Men som sagt vil vi gå positivt ind i udvalgsbehandlingen, men vi har nogle afgørende punkter om tidsbestemmelserne og om, hvornår lovgivningen skal træde i kraft, som er afgørende for vores endelige stillingtagen.

Klaus Kjær (DF):

Samfundet har specielt gennem de seneste år investeret mange penge i forskning, herunder også forskning på universiteterne. Mange af de opnåede forskningsresultater kommer dog ikke videre til erhvervslivet og bliver dermed heller ikke til gavn for samfundet, ganske enkelt fordi den enkelte forsker ikke i tilstrækkelig grad formår at udnytte muligheden for at tage patent på sine forskningsresultater.

I det omfang, forskeren forstår at udnytte denne ret, er der i dag på universitetsforskningsområdet ingen regler for, hvorledes det sikres, at samfundets investering i forskning kommer tilbage til gavn for befolkningen.

Med det foreliggende lovforslag søges opnået et samarbejde mellem institutionen og den enkelte forsker, således at forskeren på den ene side kan koncentrere sig om sit forskerarbejde, mens institutionen på den anden side får en pligt til at undersøge mulighederne for erhvervsmæssig og dermed også samfundsmæssig udnyttelse af forskningsresultaterne.

Lovforslaget bygger på, at en del af den samfundsinvesterede kapital i forskningen kan komme tilbage til universiteterne, ligesom for-